

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 30Nt/129/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113011766
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2113011766.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovince a prísediacich Márie Kramárovej a Márie Kiššovej, v trestnej veci ods. O. K., o žiadosti odsúdeného na povolenie obnovy konania na verejnom zasadnutí dňa 21.1.2014 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného O. K., nar. XX.X.XXXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody, na povolenie obnovy konania, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 6T/15/2013 a ktoré bolo ukončené rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 18.4.2013 sp.zn. 6T/15/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 19.9.2013 sp.zn. 6To/57/2013 zamietá, nakoľko nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

o d ô v o d n e n i e :

Vo výroku uvedenými rozhodnutiami tunajšieho súdu a Krajského súdu v Trnave bol odsúdený O. K. právoplatne uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písmeno a), písm. c), ods. 3 písm. d) Trestného zákona a iné, za ktoré bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 11 rokov, so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Odsúdený podal na tunajšom súde žiadosť o povolenie obnovy konania, ktoré odôvodnil poukazom na nález ústavného súdu zo dňa 28.11.2012 sp.zn. PL.US 106/2011, ktorým súd zrušil asperačnú zásadu. Podľa názoru odsúdeného bol podľa tejto zásady odsúdený protiústavne a žiada v obnovenom konaní o uloženie nižšieho trestu.

Ďalším dôvodom, ktorý odsúdený uvádzal vo svojej návrhu bolo, že bol zo strany vyšetrovateľa vyňatý spod obžaloby trestného činu organizovanej skupiny. Dňa 18.9.2013 mu bolo Krajským prokurátorom v Bratislave vydané uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného. Argumentuje i tým, že mu nebolo doručené odsudzujúce rozhodnutie Okresného súdu Trnava a Krajského súdu v Trnave. Obhajca odsúdeného neskôr písomne doplnil návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania a uviedol, že v súčasnosti je odsúdený v pozícii obvineného trestné stíhaný pre spáchanie zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písmeno a), c), d) Trestného zákona, pričom toto konanie je vedené pod spisovou značkou ČVS: PPZ-761/NKA-PZ-BA-2013. Skutkový základ tohto zločinu je totožný so skutkom, za ktorý bol uznaný vinným a odsúdený v trestnom konaní právoplatne skončenom rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 18.4.2013 číslo konania 6T/15/2013-573 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 19.9.2013 číslo konania 6To/57/2013. V trestnom konaní vedenom pod spisovou značkou ČVS: PPZ-761/NKA-PZ-BA-213 bolo uznesením zo dňa 18.9.2013 rozhodnuté podľa § 218 ods. 1 Trestného poriadku o podmiennečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného O. K.. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 1.10.2013. Podľa obhajcu je novou skutočnosťou súdu skôr neznámou to, že ešte v čase prebiehajúceho trestného konania, ohľadne, ktorého je podaný návrh na povolenie jeho obnovy, bolo vydané uznesenie, o ktorom sa dozvedel až po právoplatnom skončení tohto trestného konania. Odsúdený, ako i jeho

obhajca na verejnom zasadnutí zotrvali na svojich písomne podaných návrhoch. Prokurátor navrhol žiadosť odsúdeného zamietnuť.

Podľa § 393 ods. 1 Trestného poriadku ak sa skončilo trestné stíhanie vedené proti určitej osobe právoplatným rozsudkom, právoplatným trestným rozkazom alebo právoplatným uznesením, možno v trestnom stíhaní tej istej osoby pre ten istý skutok pokračovať, len ak bola povolená obnova konania.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 395 Trestného poriadku obnova konania v neprospech obvineného je vylúčená, ak

- a) trestnosť činu zanikla,
- b) sa na trest vzťahuje amnestia prezidenta Slovenskej republiky,
- c) obvinený zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho

Podľa § 396 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku

- 1) Obnovu konania možno povoliť len na návrh oprávnenej osoby.
- 3) V prospech obvineného môžu návrh na povolenie obnovy konania podať okrem obvineného aj osoby, ktoré by mohli podať v jeho prospech odvolanie. Ak by tak mohli urobiť i proti vôli obvineného, môžu proti jeho vôli podať i návrh na povolenie obnovy konania. Taký návrh môžu urobiť aj po smrti obvineného.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 <asp://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%2523394'&ucin-k-dni='22.12.2011'>.

Po preskúmaní podaného návrhu súd zistil, že návrh na obnovu konania podal odsúdený, ktorý je na podanie takéhoto návrhu oprávnenou osobou, návrh smeruje proti rozhodnutiu, ohľadne ktorého je prípustná obnova konania a zároveň nie je obnova konania vylúčená podľa § 395 Trestného poriadku; sú teda splnené formálne predpoklady na meritórne rozhodnutie o žiadosti odsúdeného.

Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. novembra 2012 sp.zn. PL. ÚS 106/2011-85 súd takto rozhodol: V § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky Ústavný súd rozhoduje o súlade zákonov s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

Podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ak ústavný súd svojím rozhodnutím vysloví, že medzi právnymi predpismi uvedenými v odseku 1 je nesúlad, strácajú príslušné predpisy, ich časti, prípadne niektoré ich ustanovenia účinnosť. Orgány, ktoré tieto právne predpisy vydali, sú povinné do šiestich mesiacov od vyhlásenia rozhodnutia ústavného súdu uviesť ich do súladu s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami vyhlásenými spôsobom ustanoveným zákonom, a ak ide o predpisy uvedené v odseku 1 písm. b) a c), aj s inými zákonmi, a ak ide o predpisy uvedené v odseku 1 písm. d), aj s nariadeniami vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy. Ak tak neurobia, také predpisy, ich časti alebo ustanovenia strácajú platnosť po šiestich mesiacoch od vyhlásenia rozhodnutia.

Od okamihu vyhlásenia nálezu ústavného súdu v Zbierke zákonov SR (21.12.2012) stratila citovaná časť ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona účinnosť.

Z oboznámeného rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 18.4.2013 vyplýva, že odsúdenému O. K. bol za spáchanie obzvlášť závažného zločinu podľa § 172 ods. 1 písmeno b), písmeno c) a ods. 3 písmeno c) Trestného zákona a iné uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 11 rokov a to s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 1 a, ods. 3 písmeno b) Trestného zákona. Na výkon trestu bol zaradený podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu so stredným stupňom stráženia. Zároveň sa obžalovanému uložil trest prepadnutia majetku a ochranný dohľad na 2 roky. Krajský súd v Trnave svojím uznesením z 19.9. 2013 odvolanie obžalovaného a krajského prokurátora proti tomuto rozsudku zamietol.

Z uvedených skutočností je zrejmé, že obžalovanému, respektíve dnes odsúdenému O.R.A. K. bol ukladaný úhrnný trest podľa ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona, teda s použitím takzvanej asperačnej zásady v znení zákona, ktorého časť neskôr na základe vyššie citovaného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky stratila účinnosť. Zároveň však pri ukladaní trestu odňatia slobody bolo použité ustanovenie § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody pod jeho dolnú hranicu. Pri použití tohto zmiernujúceho ustanovenia bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 11 rokov, čo predstavuje trest o 4 roky nižší ako je dolná hranica trestnej sadzby uvedená v ustanovení § 172 ods. 3 Trestného zákona (15 rokov). Použitie § 39 Trestného zákona pri ukladaní trestu odňatia slobody má za následok, že u odsúdeného nemožno povoliť obnovu konania podľa ustanovenia § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov. Odsúdenému nebol uložený trest odňatia slobody v tej trestnej sadzbe, ktorej použitie by prichádzalo do úvahy pri aplikácii tej časti ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona, ktorá bola neskôr ústavným súdom Slovenskej republiky vyhlásená za protiústavnú.

Ďalším dôvodom na povolenie obnovy konania má byť podľa odsúdeného skutočnosť, že až po nadobudnutí právoplatnosti vyššie citovaného rozsudku Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod spisovou značkou 6T/15/2013 došlo k vydaniu vyššie citovaného uzneseniach o podmieňnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného. Táto skutočnosť podľa názoru súdu nie je dôvodom na povolenie obnovy konania. V prípade trestného stíhania vedeného pod spisovou značkou ČVS: PPZ-761/NKA-PZ-BA-213 ide o neskončené trestné stíhanie v štádiu prípravného konania a preto ani rozhodnutie o podmieňnom zastavení tohto trestného stíhania vo vzťahu k odsúdenému nemá žiaden význam pre rozhodnutie o vine alebo o treste v konaní, v ktorom žiada o povolenie obnovy. Otázka prípustnosti trestného stíhania v prípravnom konaní je vecou orgánov činných v trestnom konaní, ktoré túto vec realizujú a v prípade, že prípravné konanie bude ukončené podaním obžaloby na súd, je vecou tohto súdu, aby sa s takouto otázkou vypořiadal.

Rovnako nie je dôvodom na povolenie obnovy konania skutočnosť, že odsúdenému neboli doručené odsudzujúce rozhodnutia prvostupňového i odvolacieho súdu. Navyiac, tieto tvrdenia odsúdeného sú nepreukázané, keďže z obsahu trestného spisu vyplýva, že uvedené rozhodnutia mu boli doručené (č.l. 582 a 620).

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a závery, dospel súd k rozhodnutiu že v prípade odsúdeného neexistujú také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania. Preto jeho návrh ako nedôvodný zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať troch dní od oznámenia uznesenia cestou Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia.